

[Himmelstrup.]

korte statsforskrivninger med et beløb på 67 mill. kr., nemlig pr. 1. oktober. I første halvår af 1950 vil der blive frigivet gennem udløb af korte statsforskrivninger et beløb på ikke mindre end 251 mill. kr., i andet halvår et beløb på 132 mill. kr.; det er en samlet tilførsel af midler til pengemarkedet på 383 mill. kr. Hertil kommer så et mindre beløb, når den tvungne opsparing udløber; det sker nu i december måned med et ganske vist beskedent beløb. Hertil kommer, at den sidste rest af de bundne kasse-reserver for bankerne og sparekasserne udløber pr. 1. januar. Det drejer sig om et samlet beløb på 375 mill. kr., og den højtærede finansminister har jo tilkendegivet, at det ikke var hans agt at søge lovgivningen herom forlænget. Det betyder i virkeligheden, at man kan regne med, der vil blive stillet meget store samlede beløb til rådighed, der i virkeligheden vil blive større end de, som ville medgå til at finansiere den sandsynlige Marshallimport indenfor det samme tidsrum.

Det forekommer os, at der ikke er nogen grund til at frygte for nogen likviditets-stramning. Vi erkender naturligvis, at den indflydelse på udviklingen, som kan udgå fra statsfinanserne på dette område, godt kan være betydelig. Den er vi ikke i stand til at bedømme størrelsen af, den afhænger i væsentlig grad af den politik, som vil blive ført af den højtærede regering. Men jeg erkender naturligvis, at der allerede nu foreligger visse forhold, hvorunder der skal finde betydelige udbetalinger sted. Det står væsentligt i forbindelse med finansieringen af byggeriet. Men om forholdene på dette område vil blive likviditetsformindskende, som de hidtil har været, eller likviditetsfremmende, afhænger i høj grad af den politik, den højtærede regering fører. Vi synes derfor ikke, at der på disse områder er sket noget, der kan få os til at indtage et andet standpunkt til spørgsmålet om oprettelsen af denne genopbygningsfond end det, vi indtog i sommer.

Under den forløbne del af finanslovdebatten har partiet venstres ordfører, det ærede medlem hr. Erik Eriksen, jo også tilkendegivet dette i et par udtalelser overfor statsministeren, og det er denne tilkendegivelse fra partiet venstres officielle finanslovsordfører, jeg med disse bemærkninger gerne ville bekræfte.

Aksel Møller: Da dette lovforslag blev fremsat og behandlet i sommersamlingen, var vi modstandere af det, fordi vi mente,

det var for tidligt at lette pengesanereringen. Vi så dette lovforslag som et forsøg på at lette pengesanereringen, som en prøvesag for anvendelsen af Marshallmillionerne på den måde, at hvis denne prøvesag blev vundet af den højtærede regering, ville den formentlig have fortsat ad den bane, der hermed var lagt åben. Vi modsatte os lovforslaget, også fordi vi i det hele taget principielt er betænkelige ved, at staten gennem lån til lavere rente end markedsrenten, altså uden om de almindelige pengeforhold i landet, gennemfører investeringsopgaver indenfor erhvervslivet. Når noget sådant skal ské, må det være på områder, hvor det kan være nyttigt at lave urentabel virksomhed, men ikke således som det er foreslået her. Det er ikke vor mening at hævde, at der overhovedet aldrig kan slappes af på den tøjle, som pengesaneringspolitikken er i dansk økonomisk politik i dag — det fremhævede vi i sommersamlingen. Hvis det prisfald, som alle havde ventet på det tidspunkt, virkelig var indtrådt og depressionen eller blot tendenser til en depression var blevet følgen deraf, ville vi, således som jeg sagde ved den lejlighed, ikke være doktrinære, men rede til at drøfte en anden politik med regeringen end den, vi ønskede at stille os på i sommer.

Nu har devalueringen for lang tid fremover forhindret prisfaldet og gjort det urimeligt at bygge en politik på forventningerne om det — der er tværtimod åben vej for pristigninger. Bebudelsen af eller rettere afgørelsen om kulprisens stigning, således som vi læser om det i morgenaviserne, er jo et tegn i sol og måne. Jeg er derfor enig i, hvad den højtærede finansminister antydede under fremsættelsen af finanslovsforslaget, at devalueringen også vil virke i retning af at holde beskæftigelsen oppe — jeg synes iøvrigt, det var et meget sagtmodigt udtryk, den højtærede finansminister fandt herom. Jeg er ligeledes enig med den højtærede finansminister i, at den prisopgang, vi nu står overfor, vil modvirke tendensen til nedgang i investeringsvirksomheden, ja, tværtimod fremskynde den, således som den højtærede finansminister ligeledes i sin tale ved det foreliggende lovforslags fremsættelse erklærede. Altså er der egentlig ingen uenighed mellem den højtærede finansminister og mig om, at selve kronesænkningen indeholder tilskyn-delse til at fastholde eller skabe en høj økonomisk aktivitet. Det, der er uenighed mellem os om, er, hvorvidt det, når denne kronesænkning har den virkning, som mini-